

Hồi 31

***Thành Trảng An, Nhơn Quý bắt phản tặc
Chôn Liều Bang, Kính Đức nhượng hiền thần***

Khi con Thoại Long Cu vào đến mé, Nhơn Quý xem quả là ả Đặng Châu. Nhơn Quý liền vỗ ngựa chạy riết lên bờ gặp tri phủ Đặng Châu là Vương Bưu và tổng binh là Trừ Hùng, hai người ra ngăn lại nói rằng:

- Ngươi là thảo khấu, tới đây tính chuyện gì nguyên?

Nhơn Quý nói:

- Ta là ứng mộng hiền thần Tiết Nhơn Quý, vâng lệnh quân sư về cứu điện hạ chớ không phải thảo khấu đâu. Còn hai ngươi giữ ả này, sao dám để cha con Trương Hườn về triều làm phản?

Hai người nghe nói thất kinh hỏi Nhơn Quý rằng:

- Tướng quân nói rằng cha con Trương Hườn làm phản kéo binh về Trường An, vậy còn tướng quân về đây, có vật gì làm chứng chẳng?

Nhơn Quý nghe nói, liền lấy long bài đưa mà nói rằng:

- Quân sư có cho ta một vật này để khi về trình với các ả.

Hai người nói:

- Hai tôi thiệt có tội. Vậy xin tướng quân hãy vào thành tạm nghỉ và dùng ít chén cho ấm lòng rồi sẽ lên đường.

Nhơn Quý nói:

- Cám ơn hai ngài có lòng hậu đãi, song cứu giá là việc trọng, hai ngài cho tôi kiếu lên đường kéo trở.

Nói rồi lên ngựa riết về Trường An. Đi một ngày một đêm đã đến Đồng quang. Nhơn Quý đến dưới thành kêu cửa. Quân lên thành thấy Nhơn Quý một người một ngựa thì hỏi rằng:

- Tướng quân là ai? Vâng chỉ về Trường An có việc gì, và có vật gì làm chứng không?

Nhơn Quý đáp:

- Ta là ứng mộng hiền thần Tiết Nhơn Quý, có long bài làm chắc đây, bọn ngươi vào trong báo lại.

Quân sĩ coi thiệt, bèn xuống mở cửa quan, đem long bài vào trình với chủ tướng là phò mã Trương Tôn. Trương Tôn dạy mở cửa thành ra tiếp Nhơn Quý vào. Nhơn Quý hỏi rằng:

- Chẳng hay cha con Trương Hườn qua đây mấy bữa rồi, xin thượng quan cho tôi rõ!

Trương Tôn nói:

- Trương Hườn mới qua đây cách vài ngày, lúc Trương Hườn về có nói thiên tử đã ban sư về đến Đãng Châu, sao nay tướng quân còn nói là ở Cao Ly vắng chỉ về Trường An có việc gấp?

Nhơn Quý liền đem chuyện cha con Trương Hườn cướp hết chiến thuyền lên về Trường An cho Trương Tôn nghe. Trương Tôn cả kinh nói rằng:

- Nói vậy thì tướng quân hãy mau mau đi trước, ta sẽ đem quân tiếp sau.

Nhơn Quý vâng lệnh, từ giả đi liền. Còn Trương Tôn cũng điểm 3000 binh kéo về Trường An tiếp ứng.

Nói về thừa tướng là Ngụy Trung ở Trường An, một đêm chiêm bao thấy điềm rất lạ, liền tâu với điện hạ là Lý Trị rằng:

- Đêm qua chừng lúc canh ba, tôi chiêm bao thấy Tần Quỳnh đến nói với tôi rằng: "Trong ba ngày sẽ có gian thần kéo binh về Trường An làm phản, muốn giết điện hạ mà cướp ngôi báu, vậy phải kiên thành cố thủ, qua ngày thứ tư sẽ có người đến cứu." Tôi không biết hay thiệt thế nào, và xin tâu để điện hạ rõ.

Lý Trị nói:

- Tần vương bá là bực trung thành, nay mách báo, thừa tướng chớ nên bỏ qua.

Ngụy Trung vâng mệnh, liền truyền cho quân sĩ kiên thủ cửa thành.

Qua ngày sau Trương Hườn kéo binh đến, thấy cửa thành đóng chặt, thì sanh nghi, cha con bàn nhau, rồi Trương Hườn giục ngựa đến dưới thành kêu quân sĩ mà nói rằng:

- Thánh giá đã ban sư, mau khai thành để tiếp giá.

Quân sĩ vào báo. Điện hạ là Lý Trị tưởng thiệt mừng rỡ, liền truyền quân mở cửa thành. Ngụy Trung can lại rằng:

- Lời Tần tam đệ báo mộng đêm qua điện hạ đã quên rồi sao? Và tôi coi Trương Hườn không phải là người trung thực, vậy điện hạ hãy lên đài mà hỏi cho minh bạch.

Lý Trị khen phải, liền kéo nhau lên trên đài. Ngụy Trung kêu Trương Hườn mà hỏi rằng:

- Tiên phong nay đã về tới, chẳng hay thánh thượng đã gần tới chưa?

Trương Hườn trông thấy Lý Trị và các quan đứng trên mặt thành thì lật đật đáp rằng:

- Bệ hạ chừng vài bữa nữa cũng tới, xin thừa tướng truyền mở cửa thành để tôi vào ra mắt điện hạ.

Ngụy Trung nói:

- Vì mới đây có Tần Nguyên soái báo mộng là ngày nay có gian nhơn vào thành làm phản, dạy ta phải kiên thủ trong ba ngày, nay tiên phong về lỗ, vậy hãy tạm ngừng binh ở ngoài, chờ bệ hạ về rồi sẽ vào thành chưa muộn.

Trương Hườn nghe nói thất kinh nghĩ thầm rằng: "Vong hồn Tần Quỳnh linh thiêng, song bây giờ không lẽ làm thinh." Nghĩ rồi liền kêu Ngụy Trung nói rằng:

- Nay việc đó đã lỡ, vậy ta nói thiệt cho hay. Hiện nay thiên tử và bá quan bị vây ở Việt Hồ thành rất gấp, chắc là chết nay mai, ta nghĩ Lý Trị tuổi hãy còn ngây thơ, sợ lên ngôi không ai khâm phục, nên ta cướp hết chiến thuyền về đây, đặt thay cho Lý Trị mà lên ngôi báu!

Ngụy Trung nghe nói nổi giận lôi đình mà mắng rằng:

- Đồ phản tặc! Triều đình chưa bạc đãi bây, sao bây dám mong lòng tạo phản! May có Tần Nguyên soái hiển linh cho ta hay trước, nếu không thì bị bây hãm hại rồi.

Trương Hườn nói:

- Sao ngươi không biết thời thế, nay nhà Đường đã suy rồi, thôi hãy mở cửa cho ta vào làm vua, ta sẽ phong cho ngươi đến tột phẩm, bằng chẳng nghe lời, ta phá đặt thành rồi, chúa tôi đều chết hết.

Ngụy Trung nổi giận chửi mắng không dứt. Trương Hườn thấy không chịu mở cửa thành bèn truyền lệnh cho quân áp vào công phá.

Lúc ấy cha con Trương Hườn đang phá thành, thình lình thấy một tướng cỡi ngựa chạy đến như bay. Xem rõ thì là Tiết Nhơn Quý. Cha con Trương Hườn đều hết vía, đứng trơ như người gỗ. Nhơn Quý bay ngựa tới nạt rằng:

- Cha con ngươi có biết ta là ai chẳng?

Trương Hườn ngó sững hồi lâu rồi nói rằng:

- Sao lại không biết! Nhưng Tiết tướng quân ôi! Ta coi vận nhà Đường đã hết, nên đem lòng tạo phản đường này, vậy tướng quân hãy về cùng với ta, sẽ được giàu sang vinh hiển.

Nhơn Quý nổi giận mắng rằng:

- Đây là đồ bội quốc, sao chưa xuống ngựa chịu trói, còn gì mà chọc gan ta!

Trương Hườn nghĩ thầm rằng: "Thằng này khó nói lắm, và cự với nó chắc không lại, chỉ bằng cứ xuống ngựa cho nó trói rồi sẽ nhắn tin cầu cứu với vương thúc, họa may có cứu được." Trương Hườn nghĩ vậy rồi kêu các con cùng xuống ngựa nạp mình, chờ sau sẽ tính. Nhơn Quý nạt quân sĩ lột áo mao cha con Sĩ Quý, rồi lấy dây trói lại.

Kế phò mã Trương Tôn dẫn quân tới, thấy Nhơn Quý đã bắt đặt cha con Trương Hườn rồi thì rất mừng, liền cùng đến dưới thành kêu cửa. Quân sĩ vào báo, Lý Trị vội lên mặt thành kêu Trương Tôn, hỏi rằng:

- Trương vương huynh, vậy còn người nào đó, cho vào thành đăng chãng?

Trương Tôn nói:

- Người này là ứng mộng hiền thần Tiết Nhơn Quý, vâng lệnh về bắt cha con Trương Hườn mà cứu điện hạ đó!

Lý Trị nghe nói mừng rỡ, liền truyền mở cửa thành nghinh tiếp. Trương Tôn và Nhơn Quý giải cha con Trương Hườn vào thành. Rồi đó Tiết Nhơn Quý đến phủ phục trước điện mà tâu rằng:

- Tôi là Tiết Nhơn Quý, làm lễ bái triều điện hạ.

Lý Trị mừng rỡ, mời Nhơn Quý ngồi mà nói rằng:

- Bấy lâu vương huynh theo bảo giá cho phụ vương ta thiết công lao lớn lắm! Còn Trương Hườn bởi sao làm phản, xin vương huynh nói cho ta tường?

Nhơn Quý liền thuật hết các việc. Lý Trị nghe xong nổi giận, truyền dẫn cha con Trương Hườn ra chém. Nhơn Quý thưa rằng:

- Xin điện hạ bớt giận đem cha con Trương Hườn giam lại ít ngày, vì quân sư có dặn việc đó chờ thánh hoàng về triều xử cho minh bạch.

Lý Trị nghe lời truyền giam cha con Trương Hườn vào ngục rồi đặc biệt thết đãi Nhơn Quý. Nhơn Quý ăn uống rồi, liền từ giả điện hạ Lý Trị cùng các quan ra thành lên ngựa, lại trở về Liêu quốc.

Nói về Thái Tôn ở thành Việt Hồ, đương trông Nhơn Quý. Kế có quan vào báo: "Ngoài thành có tám tướng, xưng là anh em bạn của Nhơn Quý, xin vào ra mắt bệ hạ." Thái Tôn liền hỏi Từ Mậu Công rằng:

- Tiên sanh liệu cho tám người ấy vào có đăng chãng?

Mậu Công tâu:

- Mấy người ấy từ khi cùng Nhơn Quý sang Cao Ly công lao lớn lắm, xin bệ hạ đòi vào phong quân cho mỗi người, để họ vui lòng mà giúp nước.

Thái Tôn nghe lời truyền cho tám người vào ra mắt. Tám người vâng chỉ vào chầu mà tâu rằng:

- Bọn tôi là Khương Hưng Bá, Khương Hưng Bồn, Lý Khánh Hồng, Lý Khánh Tiên, Vương Tâm Hạc, Vương Tâm Khuê, Tiết Hiền Đồ và Châu Thanh đồng vào ra mắt, chúc thánh hoàng sống lâu muôn tuổi.

Thái Tôn mừng rỡ phán rằng:

- Trẫm nghe tám vị công lao nhiều lắm, nay trẫm phong cho làm Tùý giá tổng binh.

Tám người mừng rỡ, quì lạy tạ ơn. Kế đó quân vào báo: "Tiết hiền thần đã về." Thái Tôn truyền chỉ triệu vào. Nhơn Quý vào phủ phục mà tâu rằng:

- Ngu thần lấy ải Bạch Ngọc quang rồi còn mắc về Trường An cứu điện hạ, nên phục chỉ chậm trễ. Xin bệ hạ thứ tội.

Thái Tôn nghe tâu không hiểu việc gì bèn truyền Nhơn Quý đứng dậy thuật rõ các việc cho nghe. Nhơn Quý vâng mệnh, liền đem đầu đuôi các việc thuật rõ một lượt. Thái Tôn nghe xong mừng rỡ mà rằng:

- Tiểu vương huynh thiệt là bậc kỳ tài, mới cứu ta ở đây, lại về Trường An cứu con ta nữa, công lao rất lớn, ta muốn gia phong quan tước, ngặt chưa chỗ nào khuyết người.

Huất Trì Cung nghe vua nói liền tâu rằng:

- Tôi nay tuổi già sức yếu không trận mạc được, vậy cam tình nguyện nhường soái ấn lại cho tiểu tướng quân.

Nhơn Quý nghe nói lật đặt từ rằng:

- Nguyên soái là bậc nguyên thần, chưởng chấp soái ấn mới phải, còn tôi đâu dám như vậy.

Thái Tôn thấy Nhơn Quý khiêm nhường thì nói rằng:

- Huất Trì vương huynh đã có lòng tốt. Tiểu vương huynh chớ nên quá khiêm.

Nói rồi liền hạ chỉ phong thêm cho Nhơn Quý làm Thiên Hạ Đô Chiêu Thảo Sứ Bình Liêu Đại Nguyên soái. Khi đó Nhơn Quý không dám từ chối nữa, liền lạy tạ ơn vua, rồi day lại tạ ơn Huất Trì Cung.